

2008. január 15., kedd

24. hangsúlyozza a tagállamok számára annak szükségességét, hogy összehangolt módon járjanak el a vállalaton vagy csoporton belül felmerülő, határon átnyúló veszteségek leírására szolgáló, célzott intézkedések bevezetésekor; emlékeztet a tagállamok között adóügyekben folyó szorosabb koordináció szükségességére, és felhívja a Bizottságot kezdeményező szerep felvállalására;
25. támogatja a Bizottság erőfeszítéseit egy páneurópai egységes KKTA létrehozására; megjegyzi, hogy a KKTA nagyobb átláthatóságot és hatékonyságot eredményez, mivel lehetővé teszi a vállalatok számára, hogy külföldön és belföldön azonos szabályok szerint működjenek, ezzel egyenlő versenyfeltételeket teremtve és növelve az EU vállalkozásainak versenyképességét, továbbá növeli a tagállamok közötti kereskedelmet és befektetéseket, ezáltal megteremtve a belső piac beruházások és növekedés tekintetében fennálló összes előnyének kihasználásához szükséges feltételeket, jelentősen csökkentve az adminisztrációs terheket, valamint a megfelelési költségeket és visszaszorítva az adóelkerülés és az adócsalás lehetőségét;
26. emlékeztet arra, hogy a KKTA az adóalapra vonatkozó közös szabályozást tartalmaz, és nem korlátozza a tagállamok adókulcsok megállapítása terén élvezett szabadságát;
27. üdvözli a Bizottság azon szándékát, hogy akár megerősített együttműködés keretében bevezesse a KKTA-t; rámutat azonban arra, hogy ez csupán a második legjobb megoldás, mivel az egész EU-t átfogó rendszer hiányában az átláthatóságból és az alacsonyabb adminisztrációs költségekből származó előnyök csökkennek;
28. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

Munkahelyi egészségvédelem és biztonság

P6_TA(2008)0009

Az Európai Parlament 2008. január 15-i állásfoglalása a munkahelyi egészségvédelemmel és biztonsággal kapcsolatos, 2007–2012 közötti közösségi stratégiáról (2007/2146(INI))

(2009/C 41 E/03)

Az Európai Parlament,

- tekintettel „A munka minőségének és termelékenységének javítása: a munkahelyi egészségvédelemmel és biztonsággal kapcsolatos közösségi stratégia 2007–2012 között” című bizottsági közleményre (COM(2007)0062) és a Bizottság szolgálatainak ehhez kapcsolódó munkadokumentumaira (SEC(2007)0214), (SEC(2007)0215) és (SEC(2007)0216),
- tekintettel az EK-Szerződésre, és különösen annak 2., 136., 137., 138., 139., 140., 143. és 152. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió alapjogi chartájára ⁽¹⁾, és különösen annak 27., 31. és 32. cikkére,
- tekintettel a munkahelyi egészségvédelem és biztonság területére vonatkozó ILO-egyezményekre és -ajánlásokra,
- tekintettel a munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről szóló, 1989. június 12-i 89/391/EGK tanácsi irányelvre (keretirányelv) és annak egyedi irányelveire ⁽²⁾,
- tekintettel a munkájuk során biológiai anyagokkal kapcsolatos kockázatoknak kitett munkavállalók védelméről szóló, 2000. szeptember 18-i 2000/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽³⁾,
- tekintettel a gyakorlati megvalósításra vonatkozó jelentések egyszerűsítése és ésszerűsítése érdekében a 89/391/EGK tanácsi irányelv ⁽⁴⁾, az abban említett egyedi irányelvek, valamint a 83/477/EGK, 91/383/EGK, 92/29/EGK és 94/33/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2007. június 20-i 2007/30/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelvre,

⁽¹⁾ HL C 303., 2007.12.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 183., 1989.6.29., 1. o.

⁽³⁾ HL L 262, 2000.10.17., 21. o.

⁽⁴⁾ HL L 165, 2007.6.27., 21., o.

2008. január 15., kedd

- tekintettel az Európai Tanács 2007. március 8–9-i ülését követő elnökségi következtetésekre,
 - tekintettel a munkahelyi egészségvédelemmel és biztonsággal kapcsolatos, 2002–2006 közötti közösségi stratégiáról szóló, 2002. október 23-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a munkahelyi biztonság és egészségvédelem elősegítéséről szóló, 2005. február 24-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel a Bizottsághoz intézett ajánlásokkal az európai egészségügyi dolgozóknak a tüsszúrás által okozott sérülésekből adódó, vér útján terjedő fertőzéssel szembeni védelméről szóló, 2006. július 6-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel a mindenki számára biztosítandó tisztességes munka ösztönzéséről szóló, 2007. május 23-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel a közegészségügyre, illetve a munkahelyi egészségvédelemre és biztonságra vonatkozó közösségi statisztikáról szóló, 2007. november 13-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
 - tekintettel a hepatitis C-ről szóló, 2007. március 29-i nyilatkozatára ⁽⁶⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére, valamint a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság, az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A6-0518/2007),
- A. mivel az összesített teljesítmény, a hiányzások, az alkalmazottak cserélődésének mértéke, a munkavállalók motivációja, a vállalat jobb arculata és a termelékenység szempontjából pozitív összefüggés áll fenn a munkahelyi egészségvédelem és biztonság szintjének minősége és a pénzügyi teljesítmény között;
- B. mivel a legversenyképesebb gazdaságok munkahelyi egészségvédelmi és biztonsági (munkavédelmi) statisztikái a legjobbak, és a magas szintű egészségvédelem és biztonság a szociális biztonsági megtakarítások és a nagyobb termelékenység szempontjából pozitív hatást gyakorol az állami költségvetésre; mivel az egészség és a biztonság védelme nem csupán a munkavállalók termelékenységéhez, teljesítményéhez és jólétéhez járul hozzá, hanem a gazdaság és a társadalom egésze számára is megtakarításokat eredményez;
- C. mivel bizonyos munkatevékenységek hosszú távú egészségi hatásaival kapcsolatban több kutatásra van szükség a munkavállalók megfelelőbb védelméhez, mivel egyes betegségek csak több évvel azután jelentkeznek, hogy az azokat kiváltó tevékenységet elvégezték;
- D. mivel aggodalommal tölti el, hogy a foglalkozási balesetek és megbetegedések számának csökkenése nem egyenletes, mivel egyes munkavállalói csoportok (pl. a migránsok, a bizonytalan szerződésekkal foglalkoztatott munkavállalók, a nők, a fiatal és az idős munkavállalók), egyes vállalkozások (különösen a kis- és középvállalkozások (kkv-k) és a mikrovállalkozások), egyes tevékenységi ágazatok (különösen az építőipar, a halászat, a mezőgazdaság és a közlekedés) és egyes tagállamok esetében a foglalkozási balesetek és megbetegedések jelenlegi aránya jóval nagyobb az uniós átlagnál;
- E. mivel a munkavédelmi intézkedéseknek az üzleti kultúra szerves részét kell képezniük, és mivel e kultúrának össze kell kapcsolódnia a munkavállalók és a vezetők élethosszig tartó képzésével;
- F. mivel a munkavédelem a vállalatokon belül következetesen végrehajtott politikája segíthet az egészségre és biztonságra vonatkozó eljárások nem bürokratikus módon történő végrehajtásában és ilyen módon az eredményes védelem biztosításában;
- G. mivel a pihenőidők kiemelkedően fontosak a munkavállalók egészségének és biztonságának magas szintű védelméhez;
- H. mivel az ILO becslései szerint 2006-ban körülbelül 167 000 személy halt meg az EU-ban munkahelyi baleset vagy munkához kapcsolódó megbetegedés miatt, és a Bizottság a munka minőségének és termelékenységének javításáról szóló közleményében úgy becsüli, hogy minden évben 300 000 munkavállalót érint különféle mértékű, állandó rokkantság;

⁽¹⁾ HL C 300. E, 2003.12.11., 290. o.

⁽²⁾ HL C 304. E, 2005.12.1., 400. o.

⁽³⁾ HL C 303. E, 2006.12.13., 754. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0206.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0501.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0102.

2008. január 15., kedd

- I. mivel a munkahelyi egészségre és biztonságra vonatkozó valódi stratégia alapja a következő eszközök megfelelő együttes alkalmazása: mindenki részéről megfelelő tudatosság, erre összpontosuló oktatás és képzés, megfelelő megelőzési szolgáltatások és kampányok, társadalmi párbeszéd és a munkavállalók részvétele, megfelelő jogalkotás és végrehajtás, az egyes csoportokra szabott odafigyelés, tevékenységi ágazatok és vállalatípusok, hatékony vizsgálatok és eredményes, arányos és visszatartó büntetések;
- J. mivel az idősödő munkavállalóknak a lehető legtovább meg kell őrizniük egészségüket, munkaképességüket és foglalkoztathatóságukat, és hogy intézkedéseket kell ennek megfelelően elfogadni;
- K. mivel az ellenőrzések fontos szerepet játszanak a meglévő jogszabályok végrehajtásában, és ilyen módon a munkahelyen történő kizsákmányolás megelőzésében, ezzel is segítve a tisztességes munkakörülmények elterjedését; mivel az ellenőröknek szorosabban együtt kell működni, és a tagállamok ellenőrei között biztosítani kell az információcserét;
- L. mivel a vállalkozások szintjén a kockázatértékelés nem tekinthető egyszeri tevékenységnek, hanem azt rendszeresen el kell végezni, és az új körülményekhez és/vagy kockázatokhoz kell igazítani; mivel ennek elmaradása vagy nem megfelelő teljesítése törvénybe ütközik, és egyik legfőbb oka a munkahelyi baleseteknek és megbetegedéseknek;
- M. mivel a tüzesetek által a munkahelyi egészségre és biztonságra gyakorolt kedvezőtlen hatásokat illetően nincsenek statisztikák;
- N. mivel az egészségügyben dolgozók több mint húszféle halálos kimenetelű vírusos megbetegedés kockázatának vannak kitéve, ideértve a hepatitis B-t, a hepatitis C-t és a HIV/AIDS-et;
- O. mivel a lisszaboni stratégia 2010-re 70%-os általános foglalkoztatási rátát, valamint a nők esetében 60%-os, az idősebb munkavállalók körében 50%-os foglalkoztatási rátát tűz ki célul, és mivel a krónikus megbetegedésben vagy hosszú ideig tartó betegségekben szenvedő munkavállalók gyakran nem térnek vissza a foglalkoztatásba, bár erre alkalmasnak ítélik őket, és a foglalkoztatásba visszatérők gyakran többszörös megkülönböztetéssel – például fizetéscsökkentéssel – szembesülnek, és mivel ez különösen igaz a rákos betegekre, ugyanis a legutóbbi tanulmányok szerint a mellrákban korábban megbetegedettek egyötöde nem tér vissza a munkába, bár erre alkalmas lenne;
- P. mivel több nő, mint férfi dolgozik biztosítás nélkül a „fekete” munkaerőpiacon, és mivel ez jelentősen kihat alkalmazásuk egészségügyi és biztonsági körülményeire;
- Q. mivel a nők és férfiak nem alkotnak homogén csoportot, ezért a munkahelyi biztonság és egészségvédelem javítására szolgáló stratégiákat és intézkedéseket az egyes munkahelyek sajátosságaihoz kell igazítani, figyelembe véve, hogy néhány tényező különböző hatást gyakorolhat a nőkre, mint a férfiakra,
 1. üdvözli a Bizottságnak EU-szerte a munkahelyi balesetek átlagosan 25%-os csökkentésére irányuló, nagyra törő célkitűzését; elismeri, hogy e számadat országoként eltérhet az eltérő kiindulási pontok miatt, azonban úgy véli, hogy továbbra is fontos, hogy legyenek egyértelmű és megfelelően célzott intézkedések, ütemezés és pénzügyi kötelezettségvállalások, amelyek a későbbiekben mérhetőek és értékelhetőek; ezek intézkedések, ütemezés és kötelezettségvállalások hiányában arra hívja fel a Bizottságot, hogy a 2007–2012-re vonatkozó stratégia időszakának felénél tegyen jelentést a Parlamentnek az elért előrehaladásról;
 2. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ne csak a tagállamok közötti, hanem az egyes tagállamokon belüli egyenlőtlenségeket is kellő mértékben vegyék figyelembe, és vállaljanak kötelezettséget az egyenlőtlenségek csökkentésére;
 3. üdvözli a Bizottság arra irányuló javaslatát, hogy nem kötelező erejű jogi eszközöket alkalmaz, amennyiben a kötelező jogi eszközök alkalmatlanok vagy nem megfelelőek, ami lehetővé teszi a tagállamok számára a rugalmasságot az olyan megoldások megtalálása terén, amelyek saját körülményeiknek megfelelően a legjobb eredményeket hozzák az egészséget és a biztonságot illetően;

2008. január 15., kedd

4. üdvözlí a Bizottság által a szabályozás egyszerűsítésére és az igazgatási terhek csökkentésére helyezett, fokozottabb hangsúlyt, és hangsúlyozza, hogy az egyszerűsítés fokozott előnyökkel jár a polgárok számára, és segíti a munkáltatókat és a munkavállalókat is abban, hogy az egészség és biztonság gyakorlati kérdéseire összpontosítsanak az egészség és biztonság terén jobb eredmények biztosítása érdekében; rendkívül fontosnak tartja, hogy az egyszerűsítés ne veszélyeztesse a munkavállalók biztonságának szintjét;
5. felhívja a Bizottságot, hogy stratégiájában biztosítson kiemelt szerepet azon tevékenységeknek és/vagy iparágaknak, amelyek konkrét kockázatokat jelentenek, például a fémfeldolgozás, építőipar, villamosság vagy erdészet;
6. felhívja a Bizottságot, hogy vonja be szorosabban az Európai Munkahelyi Biztonsági és Egészségvédelmi Ügynökséget (OSHA) e folyamatba, és különösen kérje olyan értékelés benyújtására, amely tartalmazza, hogy mely iparágak esetében a legnagyobb az üzemi balesetek és foglalkozási megbetegedések kockázata, illetve hogy e kockázatokat hogyan lehet eredményesen ellensúlyozni;
7. kiválóan tartja, hogy a Bizottság erős hangsúlyt helyez arra, hogy segítse a kkv-kat az egészségvédelmi és biztonsági kötelezettségeik teljesítésében, és teljes mértékben támogatja ezt a megközelítést;
8. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság közleménye nem tesz említést a foglalkozási megbetegedések csökkentésére vonatkozó célkitűzésekről, de megérti a foglalkozási megbetegedések mérésével kapcsolatos nehézségeket; felszólítja ezért a Bizottságot, hogy a munkahelyi megbetegedések megfelelő azonosítása és mérése érdekében tekintse át a jelenlegi statisztikai eljárások használatát és alkalmazását, különösen a rák esetében, hogy célokat tűzhessen ki gyakoriságuk csökkentése érdekében; javasolja továbbá, hogy a Bizottság fontolja meg a foglalkozási megbetegedések európai ütemtervéről szóló 2003/670/EK bizottsági ajánlásnak⁽¹⁾ egy irányelvvé való felváltását;
9. hangsúlyozza a nemek közötti esélyegyenlőség általános érvényesítésének fontosságát a munkahelyi egészségvédelemmel és biztonsággal kapcsolatos problémák kezelésénél, és üdvözlí a Bizottság arra irányuló kezdeményezését, hogy a munkahelyi biztonság és egészségvédelem hatásvizsgálatának egyedi módszerei kerüljenek kidolgozásra a nemi szempontok figyelembevételével; ugyanakkor kritikával illeti, hogy a Bizottság sem közleményében, sem a 2007–2012-es közösségi stratégia céljaiban, sem a hatáselemzésben nem veszi kellően figyelembe a nemek közötti esélyegyenlőség általános érvényesítésének elvét;
10. kéri a Bizottságtól, hogy mérje fel a munkával kapcsolatos végzetes és nem végzetes kimenetelű megbetegedésekre vonatkozó, nemek szerint lebontott, közösségi szintű statisztikák elérhetőségét;
11. sürgeti a tagállamokat, hogy a nemek kérdését is figyelembe véve alkalmazzák a munkavédelmi irányelveket, és végezzék el ezen irányelvek nemi alapú hatásvizsgálatát;
12. hangsúlyozza, hogy a munkavállalók betegséget vagy munkahelyi balesetet követő rehabilitációja és újbóli beilleszkedése alapvető fontosságú, és üdvözlí, hogy a nemzeti stratégiákban sürgetik, hogy a rehabilitáció és az újbóli visszailleszkedés külön hangsúlyt kapjon; fontosnak tartja, hogy a kormányok az egészségre és biztonságra vonatkozó stratégiáikban biztosítsák a foglalkoztatásban maradás kötelezettségét (képzések, a feladatok átalakítása stb. útján) azok számára, akik munkával töltött életük során fizikai vagy szellemi betegségen mentek keresztül;
13. felhívja a Bizottságot, hogy gyűjtsön több számadatot és adatot a krónikus megbetegedésekkel érintett munkavállalókról és elemezze munkakörülményeiket, továbbá hogy készítsen chartát a rákos betegek és más krónikus betegségben szenvedők munkahelyi jogainak védelméről azzal a céllal, hogy a vállalatoktól megköveteljék annak lehetővé tételét a betegek számára, hogy kezelésük idején is foglalkoztatásban maradjanak, és ennek befejezését követően visszatérjenek a munkaerőpiacra;

(¹) HL L 238., 2003.9.25., 28. o.

2008. január 15., kedd

14. mély aggodalmát fejezi ki az ideiglenes és rövid távú és alacsony képzettségű munkavállalók körében bekövetkező balesetek túlzottan magas arányával kapcsolatban, amely néhány tagállamban az egyéb munkavállalóknál tapasztalt értéknek legalább kétszerese, felismerve ugyanakkor a foglalkoztatási csoportok és a fokozottabb kockázatot jelentő iparágakban – például az építőiparban – való foglalkoztatásuk kapcsolatát; rámutat, hogy a határozott idejű vagy munkaerő-kölcsönzés céljából létesített munkaviszonyban álló munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségének javítását elősegítő intézkedések kiegészítéséről szóló, 1991. június 25-i 91/383/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ általános szabályként azt állapítja meg, hogy az ideiglenes munkavállalókat az egészséggel kapcsolatban a munkahelyen ugyanolyan jogok illetik meg, mint az állandó munkavállalókat, de nem hoz létre konkrét mechanizmust arra, hogy ezt az elvet a gyakorlatban működőképesse tegye; felhívja a Bizottságot, hogy ezekkel a hiányosságokkal sürgősen foglalkozzon;

15. aggodalommal veszi tudomásul azt is, hogy emelkedik az olyan, nem tipikus munkaszerződések száma, amelyek feltételei kockázatokat jelenthetnek az alkalmazottak és szerződő felek egészségére és biztonságára;

16. intézkedések meghozatalára szólít fel a nem tipikus munkahelyeken – például betegek otthoni ápolása – dolgozó nők egészségvédelmi és biztonsági jogainak érvényesülése érdekében;

17. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy teljes mértékben vegyék figyelembe a demográfiai változás által a foglalkozási egészségre és biztonságra gyakorolt hatásokat; különösen felhívja őket a megelőző intézkedések megerősítésére és olyan intézkedések elfogadására, amelyek célja a kedvezőtlen fizikai következmények kompenzálása, különösen az ergonómia és a munkahelyek kialakítása révén, továbbá az idősödő munkavállalók motivációjának, képességeinek és egészségének megőrzését célzó intézkedések és ösztönzők útján;

18. megállapítja, hogy a növekvő munkahelyi stressz és az emiatt kialakuló betegségek – különösen a krónikus megbetegedések, a szív- és érrendszeri betegségek és az izom- és csontrendszer megbetegedései – közötti kapcsolat tudományosan bizonyított tény;

19. úgy véli, hogy rendkívül fontos a munkavédelemre vonatkozó, meglévő jogi aktusok jobb alkalmazásának biztosítása, és ezért felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy minden elérhető eszközt használjanak fel ennek megvalósítása érdekében; a következőknek kell a mérlegelendő intézkedések közé tartozniuk:

- a) a megelőző szolgálatoknak és a munka ellenőrzésének minőségére vonatkozó minimumkövetelmények,
- b) szigorúbb szankciók,
- c) a jogszabályok végrehajtásának jobb értékelése,
- d) a legjobb gyakorlatok cseréje,
- e) a megelőzés és a korai riasztási rendszerek kultúrájának megerősítése, beleértve a társadalomnak a foglalkozási egészségre és biztonságra vonatkozó feltételeket illető tájékoztatáshoz való, szélesebb körű hozzáférést is,
- f) a munkahelyen az alkalmazottak fokozottabb részvétele,
- g) a munkáltatók ösztönzése a munkahelyen a foglalkozási biztonság és egészség terén meglévő kötelezettségeik teljesítésére,
- h) a társadalmi párbeszédre vonatkozó megállapodások alkalmazásának megerősítése;

20. úgy véli, hogy a Bizottság komoly forráshiánnyal küzd a foglalkozási biztonságról szóló irányelvek eredményes átültetésének és végrehajtásának megfelelő ellenőrzését illetően; úgy véli, hogy a Bizottságnak valamennyi rendelkezésére álló eszközt fel kell használnia, beleértve a jogsértési eljárásoknak a jelenleginél nagyobb mértékű alkalmazását is;

21. megállapítja, hogy a foglalkozási egészség és biztonság védelme az Európai Unióban egyenlő mértékben alkalmazandó minden munkavállalóra, hogy e védelem alapja végső soron a fizikai integritáshoz való alapvető jog, és hogy a foglalkozási egészség és biztonság védelméről szóló jogszabályok alkalmazásának mellőzése veszélyezteti a munkavállalók egészségét és esélyegyenlőségét, és a védelem csökkenését eredményező folyamatokat indíthat meg;

⁽¹⁾ HL L 206., 1991.7.29., 19. o.

2008. január 15., kedd

22. felhívja a Bizottságot, hogy a munkahelyi egészségvédelem és biztonság terén vállaljon ugyanolyan kötelezettségeket és írjon elő ugyanolyan hatásvizsgálatokat, mint a környezetvédelem terén;

23. úgy véli, hogy a munkaügyi ellenőrzés nélkülözhetetlen része az egészségvédelmi és biztonsági jogszabályok végrehajtásának;

a) ezért arra hívja fel a Bizottságot, hogy:

- i) annak megvizsgálását követően, hogy miként lehet elérni a legnagyobb hatékonyságot, és hogyan lehet a legnagyobb értéket teremteni, a vezető munkaügyi felügyeleti tisztviselők bizottságát (SLIC) a hatékony teljesítmény érdekében lássa el megfelelő erőforrásokkal,
- ii) fejlessze tovább az ismeretek megosztását szolgáló rendszereket, hogy biztosítsa az információ és az együttműködés iránti kérésekre adott válaszok hatékonyságát,
- iii) a SLIC által javasoltak szerint indítson értékelő kutatást az ellenőrző tevékenységek hatékonyságával és hatásával kapcsolatban, közös minőségi és mennyiségi célkitűzések megfogalmazásával, ezáltal ösztönözve a felügyeletet által a munkaerő egészében az egészség és biztonság hatékony és eredményes kultúrája létrehozásának előmozdítójaként történő alkalmazását,
- iv) vezesse be a nemzeti ellenőrző rendszerek értékelésének módjait és eszközeit, különösen eredménytáblák létrehozásával,

b) felhívja a tagállamokat, hogy:

- i) nemzeti felügyeleteik számára biztosítsanak megfelelő személyzetet és anyagi forrásokat,
- ii) az ILO ajánlásaival összhangban növeljék a munkaügyi felügyelők számát, hogy legalább az 1 felügyelő/10 000 munkavállaló arány biztosított legyen,
- iii) a munkaügyi felügyelők munkájának minőségét különböző területeken – például pszichológia, ergonómia, higiénia, környezeti kockázatok és toxikológia – történő fokozott multidiszciplináris képzés nyújtásával növeljék,
- iv) az ellenőrzéseket a prioritásnak tekintett területekre, ágazatokra és vállalkozásokra összpontosítsák, amelyek esetében magas a balesetek kockázata és magas a sebezhető csoportok, például a migráns munkavállalók, az ideiglenes ügynökségi munkavállalók, az alacsonyan képzett, valamint a fiatal, az idősödő és a fogyatékkal élő munkavállalók aránya;

24. elismeri, hogy a megelőzés alapvető fontosságú, és felhívja a Bizottságot, hogy stratégiájában:

- a) biztosítsa, hogy a munkáltatók ismerjék el és teljesítsék a megfelelő megelőző intézkedésekre vonatkozó kötelezettségeiket minden munkahelyen, belátva, hogy a munkavállalók felelős magatartása is fontos saját egészségük és biztonságuk érdekében;
- b) annak ösztönözése, hogy a megelőző szolgálatok teljes mértékben multidiszciplinárisak legyenek, és tükrözzék a 89/391/EGK irányelvben előírt intézkedések hierarchiáját;
- c) annak hangsúlyozása, hogy a kockázateértékelésnek – az alkalmazottak teljes mértékű bevonásával – állandó, szakadatlan folyamatnak, nem pedig egyszeri kötelezettségnek kell lennie;
- d) annak biztosítása, hogy a megelőző tevékenységeket – amennyire lehet – házon belül végezzék el;
- e) annak biztosítása, hogy az egészségügyi felülvizsgálat és a megelőzés párhuzamosan történjen;
- f) rendszeresen kiigazítja a munkahelyi egészségre és biztonságra vonatkozó jogszabályait a technológiai fejleményeknek megfelelően.

25. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a munkahelyi egészségre és biztonságra vonatkozó technikai dokumentumokhoz és normákhoz nemzeti szinten való hozzáférés díjmentességét;

26. gratulál a Bizottságnak az oktatással és a képzéssel kapcsolatban a közleményében szereplő javaslataihoz, és úgy véli, hogy ez kulcsfontosságú tényező a megelőzés kultúrájának kialakításához, és hogy azokat folyamatosan alkalmazni kell a munkahelyek új technológiai körülményeihez, és azon munkavállalókra is alkalmazni kell, akik betegség vagy szakmai pályájuk családi gondozási kötelezettségek miatti megszakadását követően térnek vissza a munkába;

2008. január 15., kedd

27. úgy véli, hogy a munkahelyi egészség és biztonság terén az egyénre szabott szakképzés és átképzés lehetőségét biztosítani kell a munkavállalók és az egészségügyi és biztonsági képviselők számára, különös figyelemmel az alvállalkozásra, a határozott idejű munkára, a részmunkaidőre, a nőkre és a migráns munkavállalókra; úgy véli, hogy e tekintetben továbbra is nemzeti és uniós forrásokat kell használni;

28. úgy véli, hogy a munkaadókat kötelezni kellene az alkalmi munkavállalók és részmunkaidős szerződéssel dolgozó alkalmazottak orvosi vizsgálatának megkönnyítésére;

29. felhívja a Bizottságot, hogy teljes mértékben használja ki a meglévő közösségi alapokat (nevezetesen az Európai Szociális Alapot) az egészséggel és a biztonsággal kapcsolatos kérdésekben (megelőzés és a megelőzési kultúra fejlesztése, a foglalkozási balesettel balesettől vagy megbetegedéstől szenvedő munkavállalók tudatosságának növelése, szakképzése, élethosszig tartó tanulása, rehabilitációja és újraintegrálása) és különösen a kkv-ekkel kapcsolatban; felhívja a Bizottságot, hogy más közösségi alapokból (pl. a 7. kutatási keretprogram forrásaiból) és nemzeti alapokból is bocsásson rendelkezésre forrásokat a foglalkozási megbetegedésekre vonatkozó kutatáshoz;

30. fontosnak tartja, annak szem előtt tartását, hogy a bányászatban, a kohászatban, az acélgyártásban és a hajóépítő ágazatban dolgozók nagy kockázatban vannak kitéve, és hogy a tagállamok és a Bizottság megfelelő összegeket különítsen el a munkahelyi egészség és biztonság garantálásához szükséges beruházásokra;

31. kéri a tagállamokat és a Bizottságot, hogy a munkahelyi biztonságra és egészségvédelemre irányuló nemzeti és közösségi stratégiák kidolgozásában, és az e témával kapcsolatos statisztikák gyűjtésében, felmérések végzésében és kutatásokban biztosítsák a nemzeti szempontokat szisztematikusan érvényesítő megközelítés alkalmazását; felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy éljenek a Progress program e tekintetben – különösen a nemek közti egyenlőséggel foglalkozó szakaszában – rendelkezésre álló finanszírozási lehetőségeivel;

32. felhívja a tagállamokat, hogy mérjék fel a munkahelyi egészségvédelem és biztonság előmozdítását szolgáló pénzügyi ösztönzők alkalmazását, különösen az adókedvezményeket és az ajánlattételi felhívások esetén a biztonságos vállalatok, illetve munkavédelmi tanúsítvánnyal rendelkező vállalkozások felé irányuló preferenciát, a biztosítási kötvények és szociális biztonsági járulékok esetében a káresemények számának csökkentését ösztönző rendszer bevezetését, valamint az elavult vagy nem biztonságos felszerelések cseréjét szolgáló pénzügyi ösztönzőket;

33. javasolja továbbá, hogy a tagállamok mérlegeljék annak lehetőségét, hogy a közbeszerzési szerződések odaítélésekor a munkahelyi egészségvédelemmel és biztonsággal kapcsolatos előírásokat is figyelembe vegyék;

34. tekintettel azokra a folyamatban lévő társadalmi és gazdasági változásokra, amelyek egyben a munkaerőpiacot is befolyásolják és változtatják, felszólítja a Bizottságot, hogy ösztönözze megfelelő foglalkoztatási politikák és tisztességes munkakörülmények kialakítását, és hogy munkahelyi egészségvédelem előmozdítására irányuló kampányok, a dohányzás munkahelyi betiltása, valamint a dohányzó alkalmazottak leszokásra ösztönzése révén buzdítsa a munkaadókat az egészséges munkahelyi életmód előmozdítására, továbbá hogy biztosítsa a más területekkel, elsősorban a közegészségüggyel való hatásköri és politikai koherenciát;

35. felhívja a Bizottságot, hogy kezdje meg a várandós, a gyermekágyas vagy szoptató munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről szóló, 1992. október 19-i, 92/85/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ felülvizsgálatát;

36. úgy véli, hogy az azbeszttel való kapcsolatból származó egészségügyi problémák jól ismertek, és az azbeszttel kapcsolatos európai szabályozás megfelelő; hangsúlyozza, hogy az azbesztnek betudható betegségek száma az előrejelzések szerint hosszú éveken keresztül növekedni fog; felhívja ezért a Bizottságot, hogy szervezzen meghallgatást az épületekben és más létesítményekben, mint például hajókon, vonatokon és gépekben lévő azbeszttel kapcsolatos jelentős foglalkozási egészségügyi és biztonsági problémákról; felhívja továbbá a tagállamokat nemzeti cselekvési tervek elkészítésére az azbeszt kivonását illetően, beleértve az épületekben lévő azbeszt feltérképezését, illetve az azbeszt biztonságos eltávolításának biztosítását is;

(¹) HL L 348., 1992.11.28., 1. o.

2008. január 15., kedd

37. sajnálja, hogy a Bizottság a Parlament ismételt, külön kérései ellenére sem nyújtott be a 2000/54/EK irányelv módosítására vonatkozó javaslatot a túvel és hegyes orvosi eszközökkel folytatott munka miatti kockázatok kezelése céljából; felhívja a Bizottságot, hogy végezze el az ajánlattételi felhívás (2007/S 139–171103) alapján a hatástanulmányt, és felhív az irányelv megfelelő módosításának elfogadására a parlamenti ciklus 2009-es befejezése előtt, összhangban az európai egészségügyi dolgozóknak a tűszúrás által okozott sérülésekből adódó, vér útján terjedő fertőzéssel szembeni védelméről szóló fent említett parlamenti állásfoglalással; felhívja a Bizottságot megfelelő megelőzési és szűrési intézkedések végrehajtására a vérrel átadható betegségek – mint például a hepatitisz C – kockázatának csökkentése érdekében;

38. felhívja a Bizottságot, hogy vállaljon vezető szerepet az egészségügyi ellátásban szerzett fertőzések megelőzésére vonatkozó európai uniós gyakorlati kódex kialakítása és elfogadása terén;

39. felhívja a Bizottságot az egészségügyi ellátásban – beleértve a gondozóotthonokat is – az egészség és a biztonság fejlesztésére, intézkedéseket kezdeményezve az egészségügyi dolgozók rutinszerű szűrésének ösztönzése terén a korai diagnosztizálás és kezelés lehetővé tétele érdekében, a foglalkozás során szerzett vagy foglalkozás során átadható fertőzések, pl. az MRSA visszaszorítása érdekében;

40. üdvözli a tagállamok nemzeti stratégiák kidolgozására irányuló kötelezettségét; hangsúlyozza, hogy ezeknek a stratégiáknak ugyanazt az időszakot kell lefedniük, és ugyanabban az évben kell kezdődniük, hogy megkönnyítsék mind a nemzeti stratégiák, mind azok eredményeinek az összehasonlítását, és ezeknek egyértelmű és mérhető célkitűzéseket is meg kell határozniuk, és külön hangsúlyt kell helyezniük a kkv-kra és a sebezhető csoportokra, mint például a migráns munkavállalók, a fiatal és idősödő munkavállalók, a nők, az ideiglenes ügynökségi munkavállalók és a fogyatékkal élő munkavállalók;

41. hangsúlyozza, hogy létfontosságú a munkahely elérhetővé és biztonságossá tétele a fogyatékkal élő munkavállalók számára, megfelelő elhelyezés, az egyéni szükségleteknek megfelelően kiigazított külön berendezés biztosítása, és a fogyatékkal élők számára a fogyatékoságuk miatt fontos egészségügyi szolgáltatások biztosítása útján, beleértve a további fogyatékoság minimalizálására és megelőzésére kialakított szolgáltatásokat is;

42. felkéri mind a Bizottságot, mind a tagállamokat, hogy jogállásuktól függetlenül minden munkavállalóra teljes mértékben alkalmazzák és hajtsák végre a keretirányelvet, és módosítsák a jelenlegi jogszabályokat, amennyiben azok nem bizonyultak hatékonyak, beleértve azokat a gyakran figyelmen kívül hagyott területeket is, mint például a mezőgazdasági, egészségügyi dolgozók, a hivatásos sofőrök, a háztartási munkavállalók és az otthon dolgozók, valamint – adott esetben – a katonaság; továbbá biztosítsák a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i, 2000/78/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ teljes körű alkalmazását és végrehajtását; felkéri őket továbbá arra, hogy vegyék figyelembe az összes rendelkezésre álló lehetőséget arra nézve, hogy az EU egészségvédelmi és biztonsági rendelkezéseit adott esetben kiterjesszék az önálló vállalkozókra és a fogyatékkal élők számára kínált, védett foglalkoztatási szolgáltatásokra;

43. felszólítja a tagállamokat, hogy komolyan fontolják meg a férfi és női munkavállalók munkahelyi biztonságát és egészségvédelmét érintő különféle kockázatokat, és intézkedjenek olyan társadalmi és fizikai infrastruktúra kialakításáról, amely védelmet biztosít ezen kockázatok ellen;

44. hangsúlyozza, hogy a nők és férfiak által viselt kockázatok elemzésének és a megfelelő intézkedések meghozatalának szükségessége nem jelenti azt, hogy védekezésként ismét kirekesztő politikákat vezessenek be, vagy különböző állásokat alakítsanak ki a nőknek és a férfiaknak;

45. úgy véli, hogy bár a munkáltató biztonsági kötelezettségei szigorúan azokra a személyekre szorítkoznak, akikkel szemben munkaszerződés jogilag kötelezi, az egészségre és biztonságra vonatkozó politikának a vállalatok társadalmi felelősségére vonatkozó politikában való szerepeltetése érdekében a munkáltatókat lehetőség szerint ösztönözni kell alvállalkozói és az alvállalkozói lánc egészségügyi és biztonságügyi politikájának megvizsgálására;

(¹) HL L 303., 2000.12.2., 16. o.

2008. január 15., kedd

46. érdeklődve várja a szociális partnerek váz- és izomrendszeri megbetegedésekről (MSD-k) folytatott konzultációja második szakaszának kimenetelét, és kéri a Bizottságot, hogy vegyen fontolóra egy irányelvre irányuló javaslatot, tekintettel az MSD-k növekvő gyakoriságára, valamint arra, hogy a jelenlegi jogszabályok nem feltétlenül megfelelők, mivel nem foglalkoznak az összes munkahelyi helyzettel, és nem térnek ki a munkához kapcsolódó MSD-k összes kockázatra; arra hív fel, hogy a tudományos elveket szigorúan szem előtt kell tartani;

47. érdeklődve várja a szociális partnereknek a rákkeltő anyagokról szóló, 2004. évi irányelv felülvizsgálatáról folytatott konzultációja második szakaszának kimenetelét, és úgy véli, hogy előnyben lehetne részesíteni az irányelv módosításának lehetőségét – hogy szerepeljenek benne a reprotoxikus anyagok is –, valamint az irányelvben felsorolt rákkeltő és mutagén anyagokra nézve kötelező foglalkozási expozíciós határértékek (BOELV-ek) felülvizsgálatára irányuló javaslatot, és az irányelvben még nem szereplő egyes rákkeltő anyagokra nézve új BOELV-ek megállapítását;

48. emlékeztet arra, hogy a munkahelyi egészségvédelem és biztonság nem csak a fizikai munkát végzők esetében kerülhet veszélybe; kéri, hogy fordítsanak nagyobb figyelmet a mentális betegségek kialakulásának okaira, valamint a szellemi egészségre, a függőségre és a lélektani kockázatokra a munkahelyeken, így például a stresszre, a zaklatásra, a támadásokra és az erőszakra, és hogy fektessenek nagyobb hangsúlyt a munkaadók fizikai és mentális egészség előmozdítására vonatkozó politikájára;

49. alapvető fontosságúnak tartja, hogy nagyobb összhang alakuljon ki az új, helsinki székhelyű, Európai Vegyi anyag-ügynökséggel (ECHA), valamint hogy tisztázzák a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH) szóló 2006. december 18-i 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ és a munkahelyi egészségvédelemről szóló egyéb irányelvek közötti kapcsolattal összefüggésben felmerülő számtalan kérdést;

50. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fordítsanak kellő figyelmet a közösségi stratégia és a REACH-rendelet egyidejű végrehajtására: a stratégiának arra kell törekednie, hogy kiegészítse a vegyi kockázatokkal szembeni védelemről szóló REACH-rendeletet, és ki kell használnia a lehetőséget a munkahelyi vegyi kockázatokkal szembeni megelőző intézkedések fokozására a REACH-rendelet végrehajtásával összefüggésben;

51. üdvözli a szociális partnerek között a munkahelyi zaklatásról és erőszakról szóló keretmegállapodás újkeletű megkötését; sajnálja azonban, hogy az utóbbi megállapodás nem foglalkozik kifejezetten a harmadik fél által elkövetett erőszak kérdésével; ezért a szociális partnereket ebben a kérdésben konzultációra hívja fel;

52. hangsúlyozza az Európában közlekedő számos kamionsofőr nehéz munkakörülményeit, amelyek oka a megfelelő pihenőhelyek elégtelen száma; a vezetésről és a pihenőidőről szóló, 561/2006/EK rendelet⁽²⁾ 12. cikke kifejezetten elismeri az EU autópálya-hálózatában a hivatásos sofőrök számára az elegendő számú biztonságos és biztosított pihenési létesítmény fontosságát; ezért sürgeti a Bizottságot, hogy kövesse nyomon a biztonságos parkolóhelyekre vonatkozóan az Parlament által kezdeményezett kísérleti projektet, figyelembe véve az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság biztonságos parkolóhelyekről szóló véleményében⁽³⁾ szereplő ajánlott intézkedéseket;

53. felhívja a Bizottságot, hogy kezdeményezzen kutatást annak megvalósíthatósága és a munkahelyi egészség és biztonság és a társadalom egésze tekintetében jelentkező előnyei tekintetében, hogy minden munkahelynek készüljön új épület esetében legyen kötelező tűzoltó készülékek felszerelése, amennyiben ez biztonságos;

⁽¹⁾ HL L 396., 2006.12.30., 1. o.

⁽²⁾ HL L 102., 2006.4.11., 1. o.

⁽³⁾ HL C 175., 2007.7.27., 88. o.

2008. január 15., kedd

54. a magas szintű egészségvédelem és biztonság hatékony kialakításának kulcsfontosságú eszközeként hangsúlyozza az összes érintett fél, ezen belül a hatóságok, a munkáltatók, a munkavállalók, azok képviselői és a civil társadalom közötti folyamatos párbeszéd fontosságát; ennek a párbeszédnek a munkavállalók egészségét és biztonságát, valamint egyes munkavállalói csoportok sajátos szükségleteit és igényeit illetően a vállalkozások és az ágazat szintjén érő valós kockázatokkal kapcsolatos jobb ismeretekhez, valamint a helyes gyakorlatok cseréjéhez kell vezetnie;
55. sürgeti a tagállamokat, hogy biztosítsák a nők megfelelő képviseletét a munkahelyi biztonsággal és egészségvédelemmel kapcsolatos döntéshozatal minden szintjén;
56. úgy véli, hogy a vállalatok társadalmi felelőssége (CSR) a versenyképesség, a megfelelőbb foglalkozási egészség és munkahelyi biztonság, valamint a munkakörnyezet fejlesztésének egyik eredményes eszköze, és e tekintetben ösztönzi a bevált gyakorlatok helyi, nemzeti és európai szintű cseréjét a tagállamok között, globálisan pedig multinacionális szinten is, valamint a vállalatok társadalmi felelősségének további, önkéntes alkalmazását, illetve a vállalatok fejlesztési stratégiája integrált részeként történő alkalmazását is;
57. úgy véli, hogy az alkalmazottak képviselete minden munkahelyi egészségvédelmi és biztonsági politika esetében rendkívül fontos; úgy véli, hogy az egészségvédelmi és biztonsági képviselők munkahelyi megléte és a jobb teljesítmény közötti pozitív összefüggést nem lehet alulbecsülni, és felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák a részvételen alapuló megközelítést, valamint biztosítsák, hogy a lehető legtöbb munkavállaló számára legyenek elérhetőek az egészségvédelmi és biztonsági képviselők;
58. úgy véli, hogy a túl hosszú munkaidő/nem megfelelő pihenőidő kulcsfontosságú tényező a munkahelyi balesetek és megbetegedések növekvő számában, és a munka és a családi élet megfelelő egyensúlyának megteremtésére szólít fel;
59. gratulál az OSHA-nak és az Élet- és Munkakörülmények Javításáért létrehozott Európai Alapítványnak az általuk mostanáig elvégzett munka tekintetében, és nézete szerint e szervek szakértelmét és hatásköreit teljes mértékben ki kell aknázni; e szervezetek továbbra is a tudatosság felkeltésére, az információk összegyűjtésére, elemzésére és cseréjére, a bevált gyakorlatok cseréjére és – akár társadalmi változások, akár technikai innováció okozta – új és növekvő kockázatok előrejelzése céljából lefolytatandó vizsgálatokra kell használni;
60. úgy véli, hogy az újonnan megjelenő kockázatok – pl. pszichoszociális kockázatok – azonosítása és nyomon követése alapvető fontosságú; ezért gratulál az Európai Munkahelyi Biztonsági és Egészségvédelmi Ügynökség kockázatkutató központjának munkájához, és azt várja a Bizottságtól, hogy a megállapításai alapján tegyen lépéseket, és az új kockázatok azonosításának megfelelően nyújtsa be a szükséges javaslatokat;
61. javasolja a tagállamoknak, hogy tegyék meg a szükséges intézkedéseket a nehéz vagy veszélyes körülmények között dolgozók szociális védelme tükrözze munkakörülményeiket mind munkás- mind nyugdíjas éveik során;
62. javasolja, hogy az OSHA végezzen célzott kutatást az ideiglenes és ügynökségi munkavállalókat, valamint az alvállalkozóként működő vállalkozások munkavállalóit érintő egyedi problémák és kockázatok terén, hogy segítse a Bizottságot és a tagállamokat a felmerülő kockázatok elleni küzdelemben és a meglévő jogszabályok e csoportok tekintetében történő megfelelő végrehajtásában, felismerve, hogy egyes tagállamokban bizonyos csoportok, például az építőipari dolgozók nagyobb baleseti kockázatnak vannak kitéve;
63. azon a véleményen van, hogy a globális környezetben szükség van a nemzetközi szervezetekkel, mint például a WTO-val, a WHO-val, és az ILO-val folytatott együttműködésre, valamint annak biztosítására, hogy a nemzetközi munkavédelmi egyezményeket és megállapodásokat az összes fél elfogadja és végrehajtsa; úgy véli, hogy ez fontos tényező az EU versenyképességének fenntartásához, valamint annak elkerüléséhez, hogy az EU vállalkozásait engedékenyebb egészségvédelmi és biztonsági jogi környezetet keresve harmadik országokba helyezték; úgy véli továbbá, hogy ez az emberi jogok védelmének kérdése, és ezért a harmadik országokkal folytatott tárgyalások során foglalkozni kell vele;
64. ezért felhívja a tagállamokat, hogy tartsák tiszteletben az egészségvédelemre és biztonságra vonatkozó nemzetközi rendelkezéseket, és különösen erősítsék meg a C-187. ILO-egyezményt, és hajtsák végre az R-197. ajánlást;
65. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.